

Justitiedepartementet
Enheten för familjerätt och
allmän förmögenhetsrätt
ju.remissvar@regeringskansliet.se

Remissvar från Svenska Kennelklubben ang. en ny lag om konsumentskydd vid köp och vissa andra avtal (SOU 2020:51)

Sammanfattning

Svenska Kennelklubben, SKK, anser att Sverige bör använda sig av möjligheten att undanta försäljning av levande djur från den föreslagna lagen om konsumentskydd vid köp och vissa andra avtal, i enlighet med möjligheten som ges i EU:s direktiv (2019/771). Om lagstiftaren anser att försäljning av levande djur ska omfattas av den nya lagstiftningen lämnar SKK vissa synpunkter på utredningens förslag.

Bakgrund

Svenska Kennelklubben är hundägarnas riksorganisation med mer än 275 000 medlemmar. Organisationens medlemmar utgörs av såväl uppfödare som valpköpare, det ligger därför i SKKs intresse att få till stånd en lagstiftning vid köp av hund som är förutsägbar, balanserad och rimlig ur såväl säljarens som köparens perspektiv. Som SKKs regelverk är utformade sker försäljning av hundar inom organisationen i stort sett uteslutande genom att en uppfödare säljer hundvalpar till privatpersoner. SKKs uppfödare svarar årligen för cirka två tredjedelar av de hundvalpar som säljs i Sverige.

Som organisation vill vi förtydliga att vi är mycket lättade över den möjlighet till särreglering som öppnats av EU. SKK är även positivt inställd till vissa av de förslag som förs fram i den utredning vi nu yttrar oss över. Det här är en mycket viktig fråga för den organiserade hunduppfödningen, och därmed även för tillgången på valpar som föds upp under kontrollerade former i Sverige.

SKKs utgångspunkt när det gäller försäljning av hundar är att SKKs uppfödare ska bedriva sin avel på ett seriöst och regelbundet sätt. I det ingår enligt vår uppfattning att säljaren följer all relevant lagstiftning avseende avelsfrågor, men även våra interna regelverk, som många gånger går långt utöver lagstiftningens krav.

SKKs uppfödare har ett ansvar att utifrån tillgänglig information bedriva avel som inte ökar risken för allvarlig sjukdom eller funktionshinder hos de valpar som registreras inom organisationen.

Med anledning av ovanstående anser vi att det alltid måste vara uppfödarens ansvar att ersätta en köpare vars hund är behäftad med köprättsliga fel på grund av att uppfödaren brustit i sitt ansvar.

Det SKK anser vara mest problematiskt med såväl befintlig som nu föreslagen lagstiftning är fördelningen av den ekonomiska risken för fel som alltid kan uppstå hos ett levande djur, oberoende av uppfödarens försiktighetsåtgärder. I det sammanhanget bär en uppfödare, som inte sällan har sämre ekonomiska förutsättningar än sin valköpare, ett långt större ansvar för att livet betar sig oförutsägbart, trots att köparen måste förutsättas ha varit medveten om den risken före köpet.

Det finns även exempel i rättstillämpningen¹ där säljaren fått bära den ekonomiska risken för det ofta mycket stora affektionsvärde som hunden har för köparen. Säljarens ersättningskyldighet riskerar mot den bakgrunden och med de möjligheter som dagens veterinärvård erbjuder att gå långt utöver värdet på den sålda hunden. Det är nästintill omöjligt för hunduppfödare att planera sin ekonomiska verksamhet under sådana förutsättningar.

Vi lämnar i det följande kortfattat våra synpunkter på hur den nu föreslagna lagstiftningen behöver anpassas för att åstadkomma rättvisare förutsättningar för både säljare och köpare av hundar.

Köplagen bör reglera köp av levande djur

SKK anser som utgångspunkt att försäljningen av levande djur är så pass väsensskild från annan handel med varor att den bör regleras i en särskild lag. Eftersom det ligger utanför ramen för utredningsförslaget anser SKK att köp av levande djur helt ska undantas från den nu föreslagna lagstiftningen med följderna att **köplagen** blir tillämplig lag.

Vad bör undantas om köp av levande djur ska ske inom ramen för den nya lagen?

För det fall att lagstiftaren inte utnyttjar möjligheten att helt undanta försäljning av levande djur kan SKK godta utredarens förslag att införa undantag i lagstiftningen för djur vars pris överstiger en tiondel av prisbasbeloppet (nedan "dyrare levande djur"). De i utredningen förslagna undantagen behöver dock kompletteras varför SKK önskar framföra följande synpunkter.

Begränsning av säljarens ansvar

Utvecklingen på det veterinärmedicinska området är snabb. I dag kan veterinärer avhjälpa komplicerade fel till belopp som vida överstiger köpesumman för den hund som för köparen är närmast jämförbar med en familjemedlem. Det är därför inte ovanligt med veterinärkostnader motsvarande dubbla inköpspriset eller mer, särskilt för hundar som behöver genomgå operationer eller läggas in på djursjukhus. Det är dessutom vanligt förekommande att köparen uppsöker veterinär utan att först bereda

---

¹ Se bl.a. domen i T 2773-15 från Uppsala tingsrätt som drar slutsatser från Högsta domstolens domslut i NJA 2001 s 65 I och II som avsåg utomobligatoriskt skadestånd.

säljaren tillfälle att avhjälpa felet, i sådana situationer förlorar säljaren till viss del rådgighet över kostnaderna för avhjälpanDET.

Hunduppfödare kan teckna dolda-felförsäkringar. En sådan försäkring täcker som regel kostnader för avhjälpanDE upp till köpesumman och innehåller även en livförsäkring om den sålda hunden måste avlivas på grund av ett dolt fel.

SKK anser att säljarens ansvar för avhjälpanDE och skadestånd sammanlagt måste begränsas till köpesummans storlek. I den mån sådana kostnader överstiger köpesumman måste köparen acceptera omleverans eller hävning, eller annars själv stå för den del av kostnaderna som överstiger köpesumman. Även ansvaret för omleverans måste begränsas till köpesummans storlek, om sådan inte kan ske bör köparen ha rätt att häva köpet eller kräva prisavdrag som maximalt kan motsvara köpesumman.

Transporter i samband med avhjälpanDE och omleverans

En nyhet i direktivet är att köparen vid avhjälpanDE eller omleverans ska hålla varan tillgänglig, och säljaren ska återta varorna på egen bekostnad (art. 14.2). Direktivets ordalydelse får förstås som att det är säljaren som ska hämta eller på annat sätt ombesörja transport av den felaktiga varan i samband med avhjälpanDE och omleverans. Med dagens lagstiftning är det ofta köparen som transporterar hunden till säljaren som ersätter transportkostnaden.

Det är mycket vanligt förekommande att köpare reser långt för att hämta sin valp. För transport av hundar gäller särskilda krav enligt djurskyddslagen som innebär att det är mycket kostsamt att anlita transportföretag, dessutom påverkar affektionsvärdet för hunden många gånger valet av transportsätt.

Direktivets bestämmelse tar uppenbarligen sikte på andra varor än levande djur. SKK befarar att bestämmelsen kommer att resultera i en rättstillämpning som innebär stora praktiska svårigheter för säljaren vid transporter i samband med avhjälpanDE och omleverans. Det innebär i sin tur en risk för att det blir svårare att köpa hund då utbudet minskar eller helt försvinner i delar av landet på grund av att säljare avstår försäljning till köpare bosatta långt bort.

SKK menar mot bakgrund av ovanstående att dyrare levande djur bör undantas från reglerna 5 kap. 6 § 3 st. och 8 §, samt att kostnaderna för transporter istället ska utgå som skadestånd och omfattas av den ansvarsbegränsning som föreslås i föregående avsnitt.

Förtydligande av säljarens möjlighet att företa omleverans

Enligt den föreslagna 5 kap. 7 § ges en säljare rätt att företa omleverans förutsatt att sådan kan ske utan väsentlig olägenhet för köparen. Utredaren har på s. 212 uttryckt

att "[...] säljaren bör ha en sådan rätt redan enligt gällande rätt i den mån ett likvärdigt djur finns att tillgå".

Hundar säljs närmast uteslutande för sällskapsändamål och blir för köparen mer jämförbara med en familjemedlem än en vara. SKK ser därför att det finns en uppenbar risk att omleverans i praxis anses utgöra en väsentlig olägenhet för hundköpare i allmänhet, även om utbytesvaran har samma objektiva egenskaper som den felaktiga varan.

SKK anser därför att det är nödvändigt att förutsättningarna för säljarens rätt att företa omleverans preciseras och förtydligas, antingen i lagtext eller i lagens förarbeten.

Presumtionsregeln

SKK är mycket positivt inställd till den möjlighet att avtala bort presumtionsregeln som utredaren föreslår införa i 4 kap. 13 § 3 st. Undantaget för dyrare levande djur blir än viktigare mot bakgrund av att fel hos hundar inte sällan är svårutredda, och att den omvända bevisbördans omfattning dessutom föreslås utökas till ett år från sex månader.

Slutsats

SKK vill poängtera det orimliga i att en hunduppfödare som vidtar alla de försiktighetsåtgärder som står till buds i sitt avelsarbete och under hundens första tid i livet, riskerar att drabbas av betydande kostnader på grund av fel över vars uppkomst uppfödaren helt saknar inflytande och för vilka köparen måste ha insett risken före köpet.

SKK anser därför att det är orimligt att försäljningen av hundar ska träffas av samma regler som gäller vid försäljning av elektronikprodukter eller kläder, där ansvaret för fel såväl juridiskt som faktiskt nästan alltid kan härledas till tillverkning eller handhavande.

Om lagstiftaren väljer att inte undanta levande djur från den nya lagen om konsumentskydd yrkar SKK att det i den nya lagtexten, eller i förarbetena, stadgas och förtydligas att:

- säljarens ekonomiska ansvar är begränsat
- omleverans måste godtas trots att varan är unik
- den som påstår att ett fel beror på omständigheter före köpet alltid bär bevisbördan för sitt påstående.

Det skulle ge en förutsebarhet för både säljare och köpare och därmed en rättvisare fördelning av det ansvar och den risk som följer med en vara som av naturen är stadd i ständig förändring och till stor del präglad av okända faktorer.

Ovanstående undantag är sådana SKK anser *måste* göras från den föreslagna lagstiftningen för att åstadkomma en godtagbar reglering för organisationens medlemmar. För den som vill fördjupa sig i SKKs synpunkter finns en bilaga till det här remissyttrandet där vi har lämnat ytterligare kommentarer och alternativa skisser över de bestämmelser där vi anser att en justering av nuvarande förslag är nödvändig eller önskvärd.

Svenska Kennelklubben

Pekka Olson
Ordförande

Ulf Uddman
VD